

Hella Kuipers
schrijfcoaching
cursussen

Heldenreis Nieuwsbrief jrg. 3 - nr. 7 - nov 2011

verschijnt 11x per jaar (niet in januari)

Nieuws en Actualiteiten

TRESOAR CURSUS & WORKSHOPS

info en aanmelden:

[Tresoar](#) of tel. 058-7890789

5/11 Workshop Dialogen

- meer [info](#)
- datum: zaterdagochtend 5 november, 10.00-12.30 uur
- locatie: Tresoar, Boterhoek 1, 8911 DH Leeuwarden
- kosten €20,00

12 NOVEMBER SCHRIJFCAFÉ

Het [Heerenveense Schrijfcafé](#) biedt een ontspannen manier om met schrijven kennis te maken. Elke 2e zaterdag van de

maand in Grand Café de Heerenkamer. Tijd: 10.00 – 12.00 uur. Kosten €12,50.

NANOWRIMO & HELDENREIS

Ga je [meedoen](#) met [NaNoWriMo](#)? Lees dan vantevoren nog gauw even het [schema](#) van de Heldenreis door. Maak alvast 12 hoofdstukken aan. NaNoWriMo gaat uit van een roman van 30.000 woorden. Dat betekent dus 2500 woorden per hoofdstuk, duizend woorden per dag. Dat gaat lukken!

NANOWRIMO & SCHRIJFCOACHING

Ben je verbaasd en blij dat het je gelukt is om een boek te schrijven? Terecht. Iedereen die een compleet boek schrijft is een held. Maar hoe nu verder?

- Je kunt een manuscriptbeoordeling aanvragen bij de [schrijfcoach](#). Dan krijg je tips om je boek te vervolmaken.
- Als je door wat je geschreven hebt geïnspireerd bent geraakt, maar een echt 'af' boek is het nog niet, dan kan de schrijfcoach je op weg helpen. Een eerste consult kost maar €50,00!

NANOWRIMO & HONDERD VALKUILEN

Denk je na NaNoWriMo dat je het niet kunt, schrijven? Of ben je er om die reden niet eens aan begonnen? Ga dan

aan de slag met Honderd Valkuilen, dan ben je er volgend jaar wél klaar voor.

- schrijven is wél te leren! Ervaar het zelf.
- begin wanneer je wilt en bepaal je eigen tempo
- de compleetste & de voordeligste
- cursus [Creatief Schrijven](#) die alle problemen waar beginnende schrijvers tegenaan lopen, behandelt
- 16 lessen
- prijs: € 25 per les, per opdracht max. 1000 woorden
- bij bestelling van alle lessen in 1 keer € 375,00

NANOWRIMO & CURSUS HELDENREIS

Lukte het je in november om het momentum gaande te houden, maar weet je zeker dat dat daarna weer niet gaat lukken? En wil je toch een écht boek maken van die eerste versie, omdat het verhaal te mooi is om onverteld te laten? Doe dan de [Heldenreis Schrijfcursus](#).

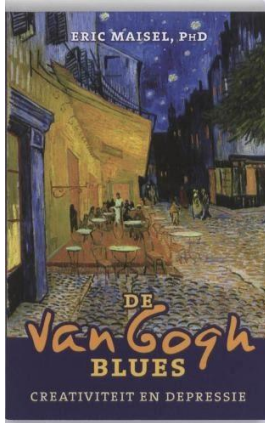
- In 14 lessen een compleet boek!
- Of bestel eerst les 1 & 2 zodat je het schema goed onder de knie krijgt.
- €60,00 per les
- Bij bestelling van alle lessen in één keer: €100 korting.
- Bij bestelling van alle lessen achter elkaar: laatste les gratis.

schrijfboek van de maand

Over de waardeloze vertaling van De Van Gogh Blues heb ik me op mijn [blog](#) al opgewonden. Maar nu over de inhoud. Die lijdt ook enigszins onder de vertaling, want overal waar in het origineel *meaning* heeft gestaan (en dat is zeker een keertje of 10.000) staat in het Nederlands "betekenis". En betekenis heeft een heel andere betekenis. *The meaning of life* is niet "de betekenis van het leven," al kun je zeggen dat iemands leven veel betekend heeft voor anderen. In dit boek gaat het over de zin (en dat is zo'n woord dat alles insluit: diepere zin, waarde, doel, nut, betekenis) van het maken van kunst.

Creatievelingen raken depressief als ze daar de zin niet meer van inzien, volgens Maisel. Hij is creativiteitscoach, en zijn eerdere boeken kan ik aanraden, zelf heb ik bijvoorbeeld [The Creativity Book](#). Dat hij gelijk heeft met zijn aanname kan ik nog wel aannemen. Waarom zou je in vredesnaam met je tweede roman beginnen als de eerste niet eens werd uitgegeven.

Maar dan de oplossing. Die is heel simpel, zegt Maisel. Waar je aan lijdt is een betekenis-crisis, en door een betekenis-expert te worden kom je erachter wat voor jou het leven zin geeft. Dat zet je in je persoonlijke credo, dat hang je op de koelkast,

en klaar!

"Op het eind van het gesprek over de zin van het leven, waar hij zo'n grote angst voor koesterde, kan een creatieve persoon glimlachen en zeggen: 'Ik kies ervoor om belangrijk te zijn en het leven serieus te nemen.'" Je kunt het leven **dwingen** om betekenis te hebben. En dat doe je weer door een zinvol levensplan op te stellen, zinvol werk te doen, en je tijd op een zinvolle manier te besteden.

Daar zit je dan met je depressieve hoofd in je handen. Het kost al genoeg moeite om sokken op te graven, en dan moet je een levensplan opstellen?

Ik ben het zo ontzettend oneens met dit boek!

Dat je als scheppend kunstenaar depressief wordt, komt doordat je het oordeel over jou en je werk buiten jezelf legt. Je bent onafgebroken bezig te luisteren naar de al dan niet uitgesproken oordelen van anderen – van hotemetoten, van ouders en leraren, van de tijdgeest, de mode en noem maar op.

Het enige wat je volgens mij hoeft te bedenken is dat de wereld als geheel er gigantisch op vooruit zou gaan als iedereen zijn '[bliss](#)' (Joseph Campbell) zou volgen.

Of om maar weer mijn geliefde Brenda Ueland uit de kast te halen: "Waarom schrijven? Omdat er niets is wat mensen zo ruimhartig, zo vrolijk, levendig, heldhaftig en meedogend maakt, en zo wars van vechten en het verzamelen van spullen en geld. Omdat de beste manier om de waarheid te leren kennen is er uitdrukking aan proberen te geven. En wat anders is het doel van ons bestaan dan het ontdekken van waarheid en schoonheid, en die te delen met anderen?" (boekbespreking in Heldenreis [Nieuwsbrief](#) febr. 2010)

column van de maand

Een andere column op mijn [blog](#) sluit hier mooi bij aan. Hij ging eigenlijk over het feit dat we ons schuldig voelen als we doordeweeks niet aan het werk zijn. Een arbeidsethos dat ons meer en meer door de maatschappij wordt opgedrongen. Ik heb de aflevering van PenW over "ontsnappen aan het [mutsenparadijs](#)" niet gezien, ik kan er niet tegen als mensen andere mensen gaan vertellen hoe ze moeten leven, en al helemaal niet als die aangeprezen leefwijze leidt tot een slechtere wereld. Ik bedoel: geblondeerd rondrazen in witte Range Rovers? Dat noem ik pas een betekenis-crisis!

Maar waar het in mijn column om ging, is dat ik "een bijdrage leveren aan de maatschappij" niet gelijkschakel met "meedraaien in het economische systeem." De bijdrage die kunstenaars leveren lijkt mij van onschatbaar hogere waarde. In geld uit te drukken is die niet, maar wat in geld valt uit te drukken is meestal niet datgene waaraan mensen hun gevoel van "zin" aan ontleen.

Een reactie op mijn blog kwam van een mede-blogger die ik zeer hoogacht. In scherpe [bewoordingen](#) weet hij altijd precies de pijn in een maatschappelijk vraagstuk te raken. Hij worstelt met het gevoel dat niemand op zijn bijdrage zit te wachten. Geld krijgt hij er al helemaal niet voor.

En dat is dus precies wat ik betoogde in mijn recensie van de Van Gogh Blues: zo leg je de waardebeoordeling van je creatieve werk buiten je, en nog wel bij mensen en instituten die volgens jou zo'n positie helemaal niet zouden mogen hebben!

Als je de wereld ziet als een groot geheel, waaraan ieder mens een onschatbare bijdrage levert, dan zit je goed met je kunstwerk. Dan draag je bij aan een positief saldo voor het grote geheel. En dat is de enige bijdrage die ertoe doet.

Dit uit [The Artist's Creed](#) van Jan Philips:

IK GELOOF

dat van belang is bij het maken van kunst
NIET is: hoe het eindproduct eruitziet
NIET is: wat het werk waard is of niet waard
maar is:
wat het toevoegt aan het universum terwijl
het wordt wat het moet zijn.

Blijf schrijven!
Hella Kuipers